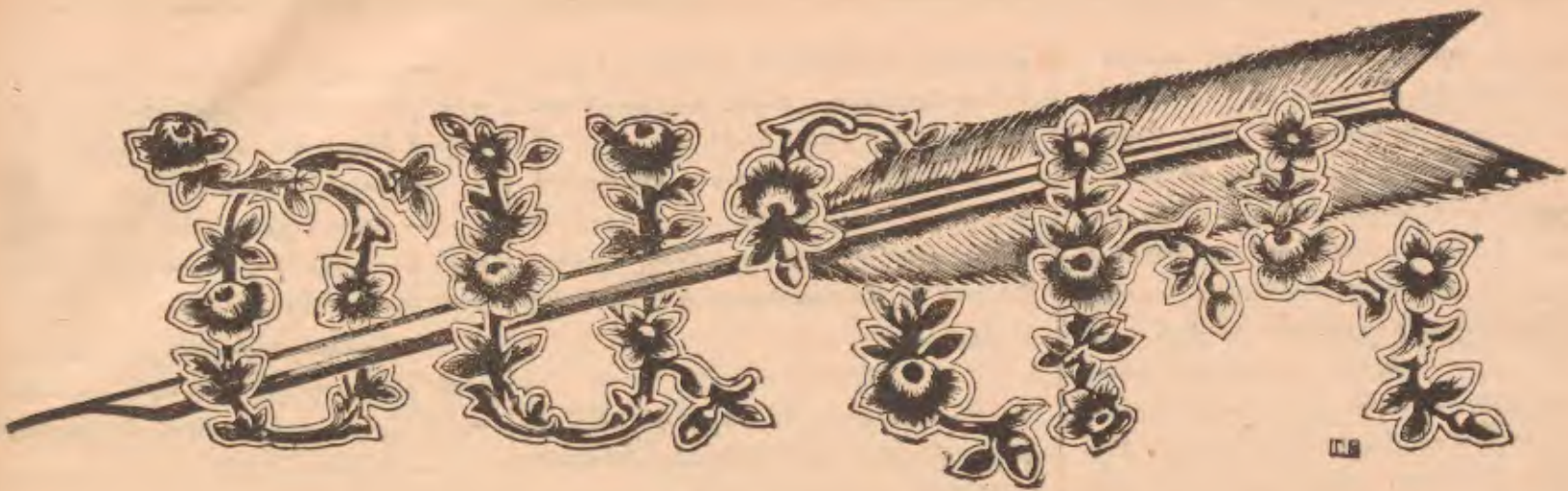

ԾԱՂԻԿ շարքը երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեգար-
քի եւ Շարքի օրերն: — Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է
100 դրո: արծար: — Վեցամսեայն 50. — Գաւառաց համար 115 դրո:
Վեցամսեայ 60. — Ծանուցման տողը 5 դրո:

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ Արսոնաշէր եւ Տնօրէն Անտոն Սախանց,
Կ. Պօլիս, Պապը Ալի ճասէսի քիւ 20
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք հետ չեն տրուիր:

ԹԻԻ 107 Բ. ՏԱՐԻ

1887 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 31 ՀԻՆԳՇԱՐԹԻ

ՆՈՐ ՏԱՐԻ

Կարելի է մեզ հարցնեն թէ ո՞ր
տարի, — մի վախճաք հին տարին այն-
պիսի վայր մը տարի, որ յաւիտեան
եւ դառնալիք չունի . . . անցելոյն
խոր վիճին մէջ գլորեցի դայն, և ար-
ժանի էր այս պատժոյն: Այսու հան-
դերձ քանի որ վաղը պիտի սկսի 1888
բարեգուշակ Նոր Տարին, այս օրունէ՛
չորհաւորելով ՆՈՐ ՏԱՐԻ և բարի
ԿԱՂԱՆԴ մաղթելով մեր Ազնիւ Ընթեր-
ցողաց, կը դառնանք հին տարւոյն
հաշուետուարը քննել, և տեսնենք
թէ ընտանեկան և ազգային կայուն-
թիւննիս ինչ յաւելումներ և ինչ նու-
ազումներ ունեցեր է:

ՅՈՒՆԻՆՈՒՄ

Ծակոտէն կոշիկներով երևելի մար-
դիկ: Օցիկը իւղոտած և արմուկներն
մաշած թիկնոցներ հագած երիտա-
սարդներ: Ուռուցիկ թուռնիւրներով
մատամներ: Երեսուն և հինգ քառա-
սուն տարեկան մատմաղներ: Բժշկաց
համար երեւակայական հիւանդներ,
Գործ բնտուղ ուսումնաւարտ դպրոցա-
կաններ: Նորաձևութեան պատճառաւ
ընտանեկան կռիւներ: Դրամոթիտով
աղջիկ բնտուղներ: Դիշերուան ժամն
երեքին գինետուններէ մեկնողներ:
Անկուտի սիրահարներ: Մի միայն ըս-

տակի համար ամուսնացողներ: Կարգ-
կանոն չը գիտցող տանտիկիներ: Նո-
րաձևութեան մարդակապիկներ: Ըն-
կերական թեթեւ սոլիկներ՝ որք վխտալ
սկսան Վալօններու մէջ: Հայլիի
առջևէ աստիճան չեկող օրիորդներ: Ծաղ-
կաքաղ հեղինակներ: Անըջախօս գը-
րագետներ և որ ամենէն ցաւալին է
Ս. Փափաղեանի նամականիներ և ին:

ՆՈՒԱԶՈՒՄ

Յաւօք սրտի՛ Պարզասէր տիկիներ,
Ապառիկ գնումներ: Հանդարտաւետ
ընտանեկան կեանք: Դրպանը լեցուն
փեսայ: Առանց սիրահարի հարս:
Պարկեշտութիւն: Զքմեղ ամուսիններ:
Ճշմարիտ աղբասէրներ (բացի Փափաղ-
եանէ): Վեհանձնութիւն: Ըսե՛նք արդ-
եօք — Պատիւ: Ազգային գործիչներ:
Առանց թուռնիւրի տիկին կամ օրիորդ:
Դրպանիս մէջ ստակ: Ընդհանուր ժո-
ղովրդեան մէջ հաւատք: Ընտանեկան
կարգ կանոն: Առեւտրական գործերու
մէջ ուղղութիւն: Ճշգրտելի նպարա-
վաճառ: Իւր կայունութենէ դո՛հ մարդ:
Հաւատարիմ կին: Տան մէջ ներդաշնա-
կութիւն: Օղի չը խմող մարդ: Խօս-
տումը կատարող այր կամ կին: Սուտ
չի խօսող (Առտուած վկայ չի կայ):
Համեստ տիկին և օրիորդ: Առաքի-
նութիւն (բացակայ): Ամուսնացեալ և

գոհ: Պարկեշտ օրիորդներ: Գործի տէր
երիտասարդ: Առանց ջուրի կաթ: Մեղ-
մաքնոյթ խման: Պաշտօնին կարեւորու-
թիւնը գիտցող երեսփոխան: Օրական
հրատարակող թերթերու մէջ ճշմար-
տութիւն: Կարօտելոց գութ և խնամ:
Զիրար չը խաբող սիրահար: Հանդարտ
ընտանիք: Սրճարաններու մէջ առանց
խառնուրդի դափէ: Ոսկի ժամացոյց
գործածողներ: Իրադէտ և ուղղախօս
հրապարակադիր: Ճշմարիտ բարեկամ-
ներ: Գաւազ պերճանքին համապա-
տասխան երիտասարդ: Դիւրակեաց
խմբագիր: Պայմանաժամը լրանալուն
վճարում: Առանց կեղծիքի քաղաքա-
վարութիւն և ին:

Ո՛վ հաղար ութն հարիւր ութսուն
և ութը, բոլոր ասոնց դարմանը դու
պիտի գտնաս, ապա թէ ո՛չ, զքեզ
ալ կը գլորեմ 87 տարւոյն քով, որ
երթաս թիւ մը աւելցնել դարերու օ-
ղակաց շարքին վրայ: Ի՛հ նզովից ար-
մատ մազ մնաց պիտի մոռնայի — ա-
ռանց հաւկթաբանութեան կայծուիկ:

ՎՍԵՄ. ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԷՖ.
ՍՊԱՐԹԱԼԵԱՆ

Կիրակի օրն մայրաքաղաքիս բոլոր
եկեղեցեաց մէջ հանդիսաւոր պաշտօն:

ներ կատարուեցան ի հանդիստ հոգւոյ ազգային Բարերարին :

Մայր եկեղեցւոյ մէջ Գեր. Փոխանորդ Հայրը ազգու քարոզ մը խօսեցաւ, իրեն նիւթ առնելով նոյն օրուան Ս. Աւետարանի ազնուականին և քանքար ընդունող ծառայից առական հանդուցեալ բարերարին անմահ գործերն դրուատելով, ի դիմաց ընդհանուր Ազգին խորին ցաւ յայտնեց նորա տարածած կորստեան համար: Քա. քոզին հետեւեալ խօսքերն ճիշդ և ճիշդ կը համապատասխանեն լուսահոգի Մեծ. Բարերարին առաքինութեանցը :

«Աստուած երբ տուաւ նմա ոսկի, ըսելով՝ յարգեցէք զայդ» նա իբրեւ հաւատարիմ ծառայ Աստուծոյ, շատ լաւ կերպիւ կատարեց իւր պարտականութիւնն իբրեւ բարի քրիստոնեայ և ճշմարիտ հայ, նա չեղաւ բնաւ քանքարաթագոյց ծառայ, հետեւաբար իրաւամբ արժանի հանդիսացած է Տեա. Արն մերոյ երկնային հրաւերին թէ «Ազնիւ ծառայ, բարի և հաւատարիմ, որովհետեւ ի աշխարհի հաւատարիմ եղեր, ի վերայ բազմաց կացուցի զքեզ, մօւտ յուրախութիւն Տեառն քո» :

Ժողովուրդն սրտաբուխ ամենեւորով ձայնակցեցաւ այն բոլոր մաղթանաց, զոր Գեր. Բարեպետը ըրաւ ի հանդիստ հոգւոյ հանգուցելոյն և ազգէս անպակասութեան համար Սպարթալեանի նման մեծանուն բարերարաց :

Իզմիրի մէջ Վսեմ. Յովհաննէս է. Ֆէնտի Սպարթալեանի յուղարկաւորութիւնը Դեկտեմբեր 23 չորեքշաբթի օրն կատարուեց է ամենափառաւոր շքով, ի ներկայութեան աւելի քան 40 հազար հանդիսականաց քաղաքին ամեն ազգի բնակիչներէ: Իզմիրնոյ զինւորական հրամանատար Օսման բաշա և կառավարական բազմաթիւ պաշտօնատարք ներկայ գտնուեցին: Քաղաքին բոլոր հիւպատոսք և նշանաւոր անձինք, ամեն ազգէ պատգամաւորութիւններ մասնակցեցին յուղարկաւորութեան:

Բազմաթիւ շքեղ ծաղկեփունջեր զրկուեցին:

Ս. Ստեփաննոս եկեղեցւոյն մէջ Գեր. Մելքիսեդեկ եպիսկոպոս դամբանական խօսքեր է որ յատուկ հը-

րաւերով Գարաթաշէն եկեր է եղեր: Աշխարհականաց կողմէ ևս ատենաբանութիւնք եղեր են:

Նոյն օրն փակ մնացեր են Իզմիրի ոչ միայն ազգային, այլև յոյն և հրեայ վարժարանները: ամբողջ Հայոց-Շուկան և մաքսատունը գոց մնացեր են նոյն օրն:

Պատրիարքական Գեր. Փոխանորդ Հայրն, ընկերութեամբ Արշարունի Արթ. Յովհաննէս վարդապետի, Պատրիարքարանի գործակաւոր Փրէնկեան Մեծ. Աբրահամ էֆէնտիի և Նարկիլէճեան Մեծ. Յակոբոս էֆէնտիի շարժութեամբ Ծննդեան տօնին առթիւ շնորհակտական այցելութեան պնացի ֆէնէր Յուսէպ և ի Բերա Հայ-Հռոմէականաց Պատրիարքարաններն:

Գեր. Փոխանորդ Հայրն և Փրէնկեան էֆէնտի յետոյ Օրթագիւղ երթալով նորնպէս շնորհաւորական այցելութիւն տուին Պուկարաց Գեր. Էկզարքին:

Վեննայի Միթարեան Վերապատուելի հարց հրատարակած Հանդէս Ամսօրեայի 1888 տարւոյ յունվար ամսաթիւն հրատարակուեցաւ:

Բովանդակութիւն:

Յոբելեան-Հետազոտութիւնք նախնեաց ռամկօրէնին վրայ-Պր. Ամանտ-Շվայկէր-Լերխենֆէլտ և Երկիր Հայոց-Ռուսահայոց գրականութիւնը-Գործնական ցնտեսագիտութիւն-Նորալէպ Գաւեսիլեա-Նորալուրք-Տնտեսական-Մանրալուրք-Քաղաքական տեսութիւն

Յառաջիկայ թիւով պիտի խօսինք յիշեալ արգիւնաշատ Հանդէսին ներկատմաբ. այս առթիւ կը ծանուցանենք Հանդէս Ամսօրեայի վերապատուելի տնօրէնութեան որ դեկտեմբեր ամսաթիւն չենք ստացած:

ԿԱՂԱՆԴԵՔ

Այսօր առատաձեռնութիւնս բռնեց. պաշտօնակիցներուս և գրական բարեկամներուս կաղանդի առթիւ մէկ մէկ նուէր ընծայ պիտի ընեմ: Նախ և առաջ ազգին ի վաղուց բազմա- և անկաշառաշխատ Փափազեանը կաղանդեմ:

— Առաջ եկոյ նայիմ կոխած տեղը լաւ տեսնող կրկնաշուի, քեզի ինչով կաղանդեմ որ դո՛հ ըլլաս:

— Կարելի՞ բան է այդ:

— Իրաւ է դեբզ գոհ ընելն անկարելի է: Մայր վարժարանի մէջ ունեցած պաշտօնէդ դո՛հ ես:

— Հրապտակի վրայ զրուցուածին չափ շահաւոր չէ. ամիսը ընդամենը տասն երկու ոսկի ամսական կառնեմ:

— Դասատուներէ առած «օնտու» լըխըդ:

— Ան իմին հախս է, ո՛վ ինչ կը խառնուի:

— Մենք ալ չենք խառնուիր. առքեզի ափ մը չամիչ և շնորհաւոր նոր տարի՝ կամ եթէ կուզես՝ Ամանօր:

— Ես չամիչը ինչ ընեմ, Իզմիրի կուռքերնիս ինծի այնչափ զրկեց որ:

— Ուրեմն ինչով կաղանդեմ:

— Աղէպային պաշտօն մը չիկայ, որչափ ալ ծանր պաշտօն ըլլայ, կընդունիմ:

— Անակ կըսես վերջը կեցաս չես ընդունիր:

— Կընդունիմ Տէր վկայ կընդունիմ:

— Իրաւ տեղը երթում մի ընեւ. կեցիր նայիմ քեզի ծանր պաշտօնով մը կաղանդեմ: Աստուած կամի և Ազգ. Հիւանդանոցի շինութիւնը եթէ սկսի, վերատեսչութեան պաշտօնը կընդունի՞ս ընդհանուր շինութեան:

— Մեծ շնորհակալութեամբ, և այժմէն հաւաստի եղիք որ ազգը մեծապէս պիտի շահի:

— Տարակոյս կայ. հիմայ պարոն ցրուիչ հետեւեալ ընծաները միառմի իրենց տիրոջ պիտի տանիս տառ:

Նախ և առաջ Պ. Կայծուրիկին ածան հաւ մը որ իրեն հարազատ եղբայրիկներ ածէ:

Արեւելքի քէչոյին զոյգ մը ոսկեզօծ եղջիւր:

Պարոն Հրազդանի «մալի պունճուք» մը և պճեղ մը սխտոր որ ճակատէն կախելով նազաբ չառնէ:

Օրիորդ Փնջիկին, տուի մը վէլութիւնի բուրառ:

Արեւելքին, կէս տուզինա օրօրոց որ իւր դեռատի խմբագիրներն օրօրելով Մեծցունէ:

Հայրենիքին-անօր ընծայ չիկայ:

գործած յանձնացը համար ֆալա-
խայի պիտի առնեմ:

Ճէրիտէյին, իլէրուտէ բան մը
կուտամ:

Մանգուլէյին, բիւպիւք պարա-
հանդէս մը և յետոյ սիրտը հանդար-
տեցնելու համար շիշ մը Գորտիալ:

Խիկարին, Արևելքի երրորդ ան-
պատասխանատու երեսը կնծայեմ որ
ուզածին պէս չպարէ:

Գրական և իմաստասիրական Շար-
ժումին մի քիչ անշարժութիւն, խեղ-
ճը բուսական ժամանակէ ի վեր է որ
անընդհատ կը շարժի:

Տնտեսին նոր սակառ մը:

Երկրագունտին, գունթ մը խմբա-
դիրներ:

Մէծմուսիին, միութեան Բրոժէ մը:
Դիտական Շարժումին, Լորտ Պա-
րն մը:

Եւ ընդհանուր մատմադէլներու մէկ
մէկ Ծաղիկ նուիրելով, կըսպասենք
տեսնել թէ՛ փոխադարձ ինչ տեսակ
ընծայներ պիտի ստանանք:

ՃԻՇԴ ԿԷՍՈՐ

Առջի օրն Աղմուտէ վերջին աստի-
ճան զայրացած գրասենեակի գալով,
առանց զիս բարեւելու աթոռի մը վը-
րայ ինկաւ:

— Բարի լոյսը գրպանդ մոռ-
ցար Աղմուտէ:

— Թող զիս, «աստիկ կատղած եմ:

— Որո՞ւ գէ՛մ բարկացար և եկար
բարկութիւնդ հոս թափել:

— Կրնա՞ս ըսել ինձ թէ ժամը քա-
նիին ճիշդ կէսօր կըլլայ:

— Լրջօրէ՛ն կը խօսիս թէ կատակ
կընես:

— Բայց կատարելապէս լրջօրէն
կը հարցնեմ:

— Սյուր ամուսն 31 նէ անանկ չէ
ուրեմն ճիշդ 7 երեք վայրկեան անցած
կէսօր է:

— Սխալ, Պախտիգլանեան օրա-
ցոյցը հայոց և յունաց համար կէսօ-
րը 7 ը 21 վայրկեան գրած է իսկ
Լատինացոց 6 ը 52 վայրկեան անցած
կէսօր է եղեր:

— Փախուցի՞ր Աղմուտէ կարելի բան
է որ զատ զատ կէսօրներ ըլլան:

— Ըսողը ես չեմ ահաւասիկ Պար-
տիգլանեան օրացոյցը, ասկէ զատ տես

վաղուան համար մինչդեռ մեր կէս օրը
իւր տեղը կեցած է, Լատինացոց 7 ը
1 վայրկեան անցած կէս օր եղեր է:

— Այդ հաշուով օրը փոխանակ եր-
կարելու պիտի կարճանայ. ինչ հսկայ
յառաջացում 24 ժամուան մէջ ինը
վայրկեան տարբերութիւն:

— Այդ տարբերութեան անտար-
բեր կը գտնուին բոլոր օրացոյց ծա-
խոններ բացի Պ. Զարդարեանէ որուն
օրացոյցին կէս օրն մէկ վայրկեան մի-
այն կը տարբերի Ղալաթիոյ ժամա-
գործ Պ Մայէրի յօրինած կէսօրացոյ-
ցէն, որուն ճշդութենէն գէթ գալ
տարուան համար օգուտ քաղել կը խը-
րատենք պարոն Պարտիգլանեանը և
զգուշանալ ուրիշ անգամ այս օրինակ
ափեղջիփեղ օրացոյցներ հրատարա-
կելէ:

Մէջհուր գալէ՛մ սահիպի պարոն
Խաչատուր Պաղտասարեան անուն կե-
սարիոյ վարժապետը Առ Լուսին յօ-
րինած մէկ քերթուածովն, ամբողջովին
լուսինը խաւարեր էր զոր երկուշաբ-
թի օրուան ճէրիտէի մէջ հրատարակ-
ուեցաւ. ահաւասիկ նոյնէն չորս տող,
որ երթայ հեղինակին տաղանդը կա-
ղանդի օրով թող փայլի:

«Յանձուկ ոչ հալիլ փառացն այն
անյաւ,

«Սուրբ արտօսըր ոչ հեղուլ յա-
պաշաւ,

«Եւ 'ի մելութեանց ոարսեալ սաս-
տիկ յահ՛

«Չամբծութեան ոչ ծածկել գո-
հար զրահ՛:

Ծաղիկ—Եաշա՛ Պաղտասար...

Ճումա էրթէսի կիւնիւ պիր նաչիր
թարափընտան, չախաւմըզա վէ զաղէ-
թամըզ նամընա էթտիկի պիր թաղըմ
հէղէյանլարըն ճէվապընը... հաս-
պէլ զարուր տէֆայի ախէրէ թէրք
էյլէտիք:

Ծաղիկի մէկ տարեկան հաւաքա-
ծոյն ընտիր կազմուած կը ծախուի ի
գին չորս արծաթ մէծիտի:

Ուղողը պէտք է իմաց տայ մեր
տպարանը:

ԳԸՇ ՄԷՎՍԻՄԻՆՏԷ ԿԻԻԼ

(Եաղըն կիւլմէյին տէմէք աղնա-
չըլմասըն):

Գըշ մէվսիմինտէ կիւլ պուլտն-
տուրմագ իչին շէյլէ պիր չարէ վար
արը:

Պիր կիւլին զօնչէլէրինի, եաղըն
աչըլմագ իւղրէ իքէն քէսինիլ, սօն-
րա հէր պիր զօնչէլի քեաղըտտան
պիրէր քիւլահ տէրուսինէ վազ իտէ-
րէք, տըշընը զամլ իլէ կիւլէլճէ եա-
փըշտըրընը, պատէհու գարանլըդ վէ
րուլթուպէթսիլ պիր եէրէ ասընըդ:
գըշըն քեաղըտը աչընըզ, պիր մէօ-
հիւր մօմը եաղընըզ, վէ զօնչէլին
սափընը պու մօմուն ալէվլինտէ եա-
ղարագ, սողուք սու տէրուսինէ ոլը-
րագընըզ, իքի սաաթ սօնրա, կիւլ
միւլքէմմէլ սուրէթտէ աչըլըր, վէ եա-
ղընքի լէթաֆէթինի քէսպ իտէր:

ԿԱՂԱՆԴ ՎԻՋԻԹԱՍԸ

Եըլպաշը մինասիպէթի իլէ թէպ-
րիք վիզիթալարը սէպէպինտէն կէրէք
էվ սահիպի վէ կէրէք վիզիթա վէրէն
ատէթա թաճիլ օլմաքտա խտիլէր:
հաթտա պիր միսաֆիր իլէ էվ սահի-
պի մապէնինտէ րէամի թէպրիք իյֆա
օնտըքտան սողրա լագըրար պուլուպ
էթմէք բէք կիւլ իշտէ օլ վազ ըթ ման-
էասըլ լագըրարըն նաղիքեանէ թարգ-
տա պաշար, մէսէլա:

— Էֆէնտիմ պու սէնէ լօտօս իւլզ-
կեարլարը բէք չօք էստի:

— Էվէթ էֆէնտիմ էստի, չօք շիւ-
քիւր հալալարըմըլտա էյի կիտէյօր:

— Սադաթ հալալար գաւուր պիր
սողուք վար գար եաղսա պուլնտան
էյի տիր:

— Էյլէ տիր բէք սադաթ հալա-
լար տըր պուլնար, Բումէլինտէ բէք
չօք գար եաղմըլ տէյօրլար:

— (Միսաֆիր սաաթընա պագա-
րաք) Էվէթ զաղէթալար եաղմըլ — Էյ
էֆէնտիմ պէնտէնիլէ իղին տահա պիր
գաշ վիզիթալարըմ վար ծնլարըտա պի-
թիրէյիմ:

— Վար սաղլըղըլան, մատամա մագ-
սուս սէլամ:

— Պաշ իւստիւնէ ատիէօ:

Ուլֆ... շիմտի էլհամտիւլլահ պու
թաճիլիլըլէր ալաֆրանկանըն պիր տ-
տէթի սայէսինտէ պէրթարաֆ օլուն-
մուշ տուր. ուղուն ուզաթըյա վիզի-
թա վիլմէքտէն իտէ էվին գաբըսըն-
տան գարթընը պրագըլ, ալըպ եիւ-

քիւնիւ վերիւրլար, հիշ էվինտէն չըգմամագ իսթէեէն գարթընը պիր զարֆ տերունինէ վաղ իլէ տօսթլա- ըննա կէօնտէրիօր. պիզզաթ քէնտիսի էվին գարթըննա գատար կէլմիշ օլ- տուղունը աղնաթմաք իստէյէն տա- խի գարթըննա պիր ուճունը գըրըպ էօյլէ պրագըրօր:

Իմտի միւսիւ վէնսանըն գարթ տը վիզիթէրի պիթմիշ օլտուղունտան, տիւն Գ. Պաղտատլեան էֆէնտինին մաթպասըննա միւրաճաթլէ իքի տէսթէ գարթ տը վիզիթ սըմարլար պու կիւն կիտիպ ալմագ իւզըէ վէ պու սապահ մէզըլիւր մաթպասեա կիտէր:

— Պօնթուր մօնչէն պիզիմ գառթ վիզիթէր հազըր մը:

— Իսմինիզի սէօյլէեին եաբըլըն գարթլարըն իշինտէ պագայըմ վա՛ր մը:

— Վէնսան Աւիկ. էնթէնիէօն տը Բէթի Գօ էնթէրէսէ տէ թապաք տը լամբիւ Օթօման:

— Աղնատըմ սիզ թիւթիւն պանտ- ուլը իստէյօրսունըզ. . .:

— Մէ նօ՛ մօնչէն, պէնիմ թիթ- ռըմ պու տուր:

— Հա՛, թիթընըզ պու տըր բէք ալէա. էրմէնիճէ իլէ ֆրանսըզճա օ- լաճագ էօյլէ՛ մի:

— Ժամէ մօնչէն, էրմէնիճէ իս- տէմէզ, եալընըզ ֆրանսըզճա իստէ- քիմ:

— Բէք ալէա օթուրուն տա տիզ- սինէր օնտան սօղրա պասըլըն:

— Մէ մօնչէն պէն պուսու տիւն- տէն սըմարլատըմ:

— Էօյլէ ամա թիթընըզ օլ տէրէճէ ուզուն քի միւրէթթիպլէր հաթըրլարը- նա սաթլաեամամըլար. պէյիս եօգ- 20 տաղիգատան ալըրսընըզ:

— Այգընը օյ բուէսէեիմ:

— Բէրէսիսի վա՛ր մը եա, տի- զիլտիզի կիպի մագինաեա վէրիլէճէք իշտէ պու:

— Օ՛հ մօնտիէօ, տէտիզիմի աղնա- մատընըզ, տահա բէք չօք իշէրիմ վար, հէր չէյտէն իլէրի Ֆըռաքըմը Պէնզին իլէ պիր էյի թէմիլէյէ- ճէյիմ, եարընա վէրէճէք վիզիթալա- ըըմըն լիսթաընը եաբաճաղըմ, անֆէն կէօմէք գօլալանաճաք, բանթալօն իւ- թիւէնէճէք:

— Միւսիւ սիզ շիմտիտէն պօշ եէրէ գաֆա իւթիւլէեօրսունըզ, 20 թագ-

կէտէն էվէլ եաբըլամագ, շիմտիյէ գա- տար պօշ լագըրտըլար իլէ պիր չէյրէկ վագըթ կէչտի պօշունա:

— Նէ՛ տտհա տիզիլմէտի:

— Եաբըն տէմէտինիզ քի տիզիլմին:

— Տիզտիլին մօնչէն տիզտիլին, եարըն գարթվիզիթսիզ գալըրսամ այ- գընը սօղունք չէյ օլուր:

Էկէր քէշֆիմտէ եանըլմագսամ, եարըն պու գարթվիզիթլէր տաղըլըր- սա օրթալըք տօն պաղլաեաճաք տի- յէրէք, գարթվիզիթլէրի եաբտը վէ պիզիմ միւսիւ վէնսան Աւիկի եօլա գօյտու:

Օ ԱՅԻԵՕԶ ՎԱՍԻԼԻՍ

Է Բ Ե Թ Ե

Պու ագչամ եինէ տիւմպէլէկինի գաբան՝ Պէյօղլունտա, էվէլին գա- բըլարըն էլէ ալըրլար վէ գարմագա- ըրչ շամաթալար իլէ Այի Վասիլինին Կե- սարիատտն Սթանպօլա կէլմիշ օլտու- ղընը իլան իտէրէք պաքչիշ իսթէյէ- ճէք տիրէր, հօշ պու ագչամ իլէ եա- ըրն սապահ պախչիշ իսթէմէյէճէք ա- տէմ բէք գըթ պուլունուր:

Աղմօտէ, պու ագչամ վուգու պու- լաճաք աթիտէքի վագաայը պէր թաֆ- սիլ պէյան էյլէտի:

Բանկալթի ժէօնթանլարընտան պէշ ալթը միւսիւլէր, պիր տիւմպէլէկ էլ- տէ իտէրէք, քէնտի թանըտըզլարը մատմագէլլէրին գաբըլարընա կիթմէկի գարար վէրիլէր վէ մօնթիպինճէ իրի- ճէ պիր ճամֆէնէր էլվան գեաղըտ- լար իլէ տօնաթարաք, եօլա չըգարլար:

— Օ տէյիլ ամա տիւմպէլէյի գիմ չալաճաք:

— Պէն չալմագ պիլմէմ Բէթըրիյէ վէր օ էյի չալար:

— Վէրին պանա, իլքին գիմին էվինէ կիտիլէճէք:

— Իլքին մարինին գաբըլընա կի- տէլիմ:

— Հայտէ Վէնսանըն սէօղիւնիւ գըրմաեալըմ:

Իշպու գուճանեա պիլիթթիֆաք մատմագէլ Մառինին գաբըլընա կի- տէրէք պաչլատըլար աթիտէքի պէյի- թի օգուճաղա:

Օ այիեօզ Վէնսանիօզ իրթէ՛ Աբօթօն թա՛ բանկալթի Մատմագէլ Մառի՛ նէրտէ Գաբըլա պագ քիմ կէլտի:

— Դա վո՛ւյ, Աննիկ տուտու բէն- ճիրէեէ կէլտէ պագ, Վէնսան, ԺօռԺ Կոմիկ չէյ այիվասիլի օլմուշլար:

— Էյ ճանըմ, պագչիշիմիզի վէ- րին տէ կիտէլիմ, տահա տօլաշաճագ- չօգ եէրիմիզ վար:

— Տուրուն սիղէ պիր ալուճ պու- տէմ աթաեըմտա իշինիղտէ բայլաշըն:

— Աթմա սագըն կէճէլէեին սօգագ- տան նա՛սըլ թօրլամայը:

— Էօյլէ իսէ բօրթուգալ աթայըմ:

— Սագըն հա՛, պիրիմիզին պա- շընա կէլիր, կէճէլէյին պիր գաղա չըգարմաեալըմ. մատմագէլ, եարըն սապահ կէլիր եէմիշի պուրտա եէրիզ շիմտիլը ատիէօ տահա չօգ տօլաշա- ճագ եէրիմիզ վար:

— Էօյլէ իսէ օւրվուառ:

— Շիմտի քիմէ կիտէճէյիզ:

— Խըյանէթ, մատմագէլ Սօֆինին գաբըլընա կիթմէեէլիմ:

— Հայտէ պու տէֆա տա Կամիլին սէօղիւ օլսուն:

Պիզիմ միւսիւլէր պիր գաղաեա ուղրամագսըզըն մատմագէլ Սօֆինին գաբըլընա էրիշտիլէր վէ աթիտէքի պէյիթի օգուճաղա պաչլատըլար:

Օ այիեօզ Կոմիկիս իրթէ՛

Աբօթօն Թէրէ պաչի

Կէլ պէլլէթմէ պօշ եէրտէ

Պէն ֆագըր գուրու պաչի

— Դա տուր պագայըմ քիմ տիր աիյէրէք մատմագէլ Սօֆի բէնճիրէյի աչտը վէ միւսիւ Կոմիլի արգատաշ- լարը իլէ կէօրտիկիւնտէ, մամա գօշ պագ նէ գուգլա թօհաֆ պիր չէյ եաբ- մըլլար:

— Էյ ինանըրսան պու նէքրէ չէյ, միւսիւլէր գապուլ էտէրսէնիզ հօգա- ըր պուեուրուն պիրէր գօնեաք իլին, Ռօքօս աղալար չէյլէր հէվ պուրտա տըրլար:

Պիզիմ ժէօնթանլար իշպու թէքլիֆի գապուլ իտէրէք, պիրէր գօնեաք իլմէք իւզըն էվէ կիրտիլէր. հալպու քի գօն- եաք պիրտէ գալմայըպ գառէհլէր թէքէրլիւր էթտիկինտէն թապիի գա- ֆալար գըղտը վէ պիր արա տանսա պաչլանտը իսէ տէ, միւսիւ Վիչէն մութ- լաք մատմագէլ Վէրօնունուն գաբը- սընա զիյարէթ էթմէկի թասմիմ իթ- միշ օլտըղընտան, իլք տանս խիթամ պուլուր պուլմագ արգատաշլարընա տէտի:

— Մէսիէօ՛, ա՛ն ուռթ, տահա Սէրորիկ աղանըն գաբըսընա կիտիլէ՛ճէք :

— Վիչենիկ պանա սօրարսան օրաւ եա կիթմէեէթիմ՝, ագսի պիր առամ տըր գալգար տէզօնէօն պիր հալ կէօթէրիր :

— Մէ մօնչէն եօգարը չըգմանաւ ճաղըզ քի պիր էնսիւլթ էթսին . ալօն հայտէյին :

— Միւսիւ Կոմիկ մատմաղէլ Սօֆինին խանէսինի թէրքէ մէճպուր օլտուղունա զիյատէ թէէսսիւֆ էթտի իսէ տէ , աղգատաշլարընը գըրմամագ իւզըէ ճիւլթէթէն եօլա չըգտըլար :

Սէրորիկ աղանըն խանէսի գաբըսըն էօնիւնէ կէլտիքէրինտէ , միւսիւ Վիչէն աթիտէքի պէյիթի՝ Մանսուր բէրտէսինտէն օգուճաղա պաշլատը :

Իշտէ կէլտի այեօզ Վիչէն
Եէնի սէնէ թէպրիք էտէր
Պէօլլէ կիւնտէ եարտէն կիչէն
Սէնէյի պաշա էօլլէ կիտէր :

Մատմաղէլ Վէրօն միւսիւ Վիչէնին սէսինի տէրհալ թանընարաք բէնչիրէեէ գօշմաք իստէտի իսէ տէ , Սէրորիկ աղա մէզըրիւր սէսին գիմին օլտուղունու գըզընտան էվվէլ աղնաեարաք , մատմաղէլ Վէրօնա բէնչիրէեի աշմաղա պրագմաեըպ , մասանըն իւստիւնտէ չայ իչին գայնամագտա պուլունան գայնար սու իլէ տօլու պիր Սէմալէրի ալտը վէ գաբաղընը աշտըքտան սօղրա , բէնչիրէտէն աշաղը գաբընըն էօնիւնտէ տուրան միւսիւլէրին իւսթիւնէ տէօքտիւ :

Սօքաքտան աճը աճը հայբըրըլար իչիթիլմէկէ պաշլատը իսէ տէ , աիւմպէլէկին սէսի գէսիլտի :

Իչիթտիլիմիզէ նաղարէն մատմաղէլ Վերօն , եարընքի կաղընդ վիզիթասընա կէլէնլէրի սիեաճ ֆիսթան իլէ գապուլ էտէճէք իմիլ :

ԳԼԹԸՐԻԶՄ

ԵՐԼ պաշը թէպրիքի մինասիպէթի իլէ միւսիւ Միչէլ պիր տօսթունա կիտէրքէն , մէզըրիւր տօսթունուն ալթը եաշընտա պիր գըզ չօճուղը օլտուղը :

նը պիլտիկինտէն , Պօն-Մարչէյէ կիրիպ պիր Պէպէկ սաթըն ալտըքտան սօղրա , քեաղըտա սարտըրըպ մէրգուճ տօսթընըն էվլինէ կիթտի :

Էվլին աղասը վէ մատմաղէլ թէպրիք իթտիքտէն սօղրա , քիւչիւք մատմաղէլ Աննիկի գուճաղընա ալարաք տէտի :

— Կէլ պադայըմ մատմաղէլ Աննիկ պագ սանա նէ կիւզէլ պիր պէպէկ կէթիրտիմ :

Չօճուք պէպէյի կէօրտիւկիւնտէ հայրան օլտու :

— Գըղըմ , միւսիւ Միչէլին էլինի էօփսէնէ , պագ սէնի , կաղընտել էտէյօր :

— Եօք մամա էլինի էօփմէք օլմաղ , պօյնունա սարըլըպ եիւզիւնիւ էօփէճէյիմ :

— Նիչի՛ն գըղըմ , պէպէկ բէք կիւզէլ տիր օնուն իչին :

— Օնուն իչին տէյիլ , պու սապահ ապամ սէնի կաղընտել էթտիյիսէ սէնտէ էօլլէ էթտին . . .

* *

Պարոն Գօրգօթի կինն այս առաւօտ իւր ամուսնոյն կը հարցնէր :

— Եյս տարի ինծի ինչո՞վ պիտի կաղնտես :

— Գեղեցիկ կարմիր հաւկիթով մը :

— Հաւկիթը Զատիկին ընծայ կըլայ :

— Աւելի լաւ , պահէ և Զատիկին կուտես :

— Մինչեւ Զատիկ կը հօտի :

— Էհ նոզովից արմատ , Դիտական շարժումի մէջ մէկ տարի շարունակ հաւկիթ պահելուն եղանակը գրուած է :

— Տեսնենք իրա՞ն է :

— Իրաւն ալ խօսք է . նոյն մէթոտով է որ Կայծուրիկ ինքզինքը միշտ թարմ կը պահէ :

* *

— Գուշլար գուճուրլար :

— Աման Զիչիլ շու գուճուրլար մէքթուպ կէօթիլըլապ կէթիրէն ճընստան ըսա կիզիճէ պիրէր թանէ ալալըմ :

— Պէն պիզիմ ուշաք Կղէմէսի ալըշտըրտըմ , եէնիտէն գուճուր ալըշտըրմաեա վագթըմ եօք :

* *

Պարոն Լեւոն այս առաւօտ վար-

ժապետին հարիւր բարանոց մը կաղանդէք կը տանի :

Վարժապետը դժկամակելով ըսաւ :

— Հայրիկիդ իմ կողմէս բարեւ ըրէ , ըսէ որ այս տարի կաղանդէքը շատ միջակ եղաւ :

— Սրդէն ըսի վարժապետ . պատասխանեց թէ պատուելին ալ քըննութեան ցանկին մէջ բոլոր դասերուդ առջեւ միջակ գրած էր :

ԶԱԹ ԶԱԹ ԶԱԹ

Թումաճան աղան կաղանդի համար մի քանի տեսակ պտուղ , անուշապուրի համար ցորեն , Հայկական բաստա չինելու համար սիսեռ և հետեւեալ օրուան օխտը ըստին համար կալօն մը օղի առնելով , մտածեց թէ կաղանդի համար ամեն պէտք եղածներն առած էր . տղոց համար մէկ Գուշլար գուճուրլարը կը մնայ այն ալ գիշերը գուճը կը բերեն կառնեմ ըսելով , շուկայէն կանուխէկ Ղալաթիա անցաւ և Թրամվէյ նստելով Բերաթէքէ պաշի կողմերը իւր տունը գընաց , անմիջապէս զաւկները դէմը ելնելով սկսան ճուղղիլ :

— Հայրիկ պզտիկ մօմ բերիր :
— Պզտիկ մօմը ինչ պիտի ընէք :
— Եէմիչին թէիսիին էթրաֆը չէ՛ն շարեր :

— Հա՛ , տեսար մի մէկ ատիկայ մուցանք , էյ զարար չունի սբարմաչէթ կը շարենք . բարի իրիկուն ձեզ ըսելով վերի սրահը ելաւ :

— Թումաճան աղա գիշերազգեստըդ բերե՛մ :

— Բէնպէ հանըմ , դուն սա ըստիլին շիչէն բերտէ եէմիչին թէփսին ալ շտկէ տղոցմով սա գիշեր աղէկ քէյֆ մը ընենք , ես ալ երթամ կէճէլիքներս հագնիմ :

— Զաթ , չաթ , չաթ :
— Բէնպէ հանըմ դուռը նայէ ով է :
— Սախան է , կաղնտի պախշիլ կուղէ :

— Չեւքը երկու բօրթուգալ տուր ճամբէ :

— Զաթը անալ մեզի բօրթուգալ բերեր է :

— Աս խուրնաղուլիւնն ալ տա

տարի ելաւ հա՛նա տղաս սա չէյրէ-
կը տար ձեռքը տուր . բերած բօր-
թուգալը առ ծօ , պարէ ան օլսուն
քեար է :

Թուաման աղան վեր ելնելով գի-
շերազգեստն հագաւ և հագիւ թէ
սանդուղին կէսը իջած էր դարձեալ
դուռը զարկին :

— Զաթ , չաթ , չաթ :

— Բէնպէ հանըմ . . .

— Համմէ . . .

— Նայէ դուռը ո՞վ է :

— Պէքճին է , չօք երլարա կըսէ :

— Ծիւմէ տօթլարըլար ըսէ ճամ-
բայ տուր :

— Զայէր կըլլայ , պախշիշ կուգէնէ :

— Վա՛ , վա՛ , վա՛ . հայտէ եավ-
րում գնայ վերէն բանթալօնս վար բեր :

— Ծօ տղայ նայէ՞օր ճէպէն բարա
չը թափի :

— Զաթը թափելու խրտար բարա
մնաց քի ճէպը , առ նայիմ , սա չէյ-
րէկն ալ պէքճին տուր . թերսին
չեղա՛ւ տահա :

— Եղաւ հազըր է պէքճին ճամ-
բեմտէ բերեմ :

— Դուռին սիւրմէն ալ տիր քի
արթըն մարդ չիգայ :

— Բէնպէ հանըմը վերջապէս օղին
և պտուղներու բլաթը բերաւ , տղաք
ուրախութեամբ սեղանը բոլորեցին :

— Բէնպէ հանըմ եկոյ մէյմէկ
թօխա ընենք շատթտարինեւր :

— Զաթ , չաթ , չաթ :

— Կէնէ տուռ նէ :

— Հոգդ պիլէ մընէր պէ կնիկ :

— Անանկ պան կըլլայ զայէր , պէլ-
քի միսափիր մնէ :

— Անանկ է նէ գնայ նայէ տէ է-
կոյ րախինիս խմենք :

— Թուաման աղա . . .

— Ինչ է :

— Զէյրէք մը խաւրէ չօճուխին
հետ :

— Ո՞վ է քի :

— Դա ճանըմ ով պիտի ըլլայ մա-
հալլէյին սու եօլճին է :

— Մենք ախար ջո՛ւր ունինք քի
սու եօլճուին բարա տամ :

— Էյ իշթէ , էկեր տուտու հա-
նըմ չօք երլարա կըսէ , չէյրէկ մը
տալու է ձեռքը երթայ :

— Ծօ գնա ա բանթալօնս վերէն
վար բեր :

Տղան կերթայ բանթալօնը կը բերէ :

— Առ նայինք , չաքուխ եկոյ տէ
բահաթ նստինք մէյ մէկ րախի խմենք :

— Իշտէ եկայ ընտո՛ր մարդ ես ,
հէմէն պերնէն ելածք պիտի ըլլայ ,
ուրէ՛ րախիս :

— Առ նայիմ , շնորհաւոր նոր ա-
րի , շատ տարիներու :

— Կենացդ , դաւակներնուս խերը
տեսնանք , ողջ ըլլաս տէ ախ ու վախ
չը տեսնան . . .

— Մարթանքը կարճ կապէ հիմայ
կէնէ դուռը կը զարնէն :

— Զաթ , չաթ , չաթ :

— Տեսա՛ր , ես քեզի չըսի՛ , նայէ
սա նոր եկողը ո՞վ է :

— Էքմէքճին է , տեսնաս անանկ
խոշոր խուշար գումրուլար մը բերե-
րէ որ վրան ալ սափի եալտըզ :

— Հայտէ տղաս , վերէն բանթա-
լօնս բեր չէյրէկ մնալ ասոր տանք տէ
լմնայ :

— Դա խե՛նդ ես չէյրէկը կօգտէ
զայէր , ստտէ բերած սիմիթը , բարա-
եով առնեմ ըսես նէ տասը խուրսուշի
չեն իտար :

— Էյ հիմայ ի՛նչ տալու է ասոր :

— Քիչէն քիչ կէնէ մէճիտիյէ մը
օլսուն տալու է :

— Աղապա բանթալօնիդ հետ եէ-
լէք տալ բերեմ :

— Օր ճանըմ , պիլ իսէ Կաղընդ-
մասրաֆընը էթտիք տէտիք , առ սա
մէճիտիյէն տուր տէ ըսէ քի գալ տա-
րի թող չը բերէ . օղլում դուն ալ սա
բանթալօնս կէնէ վեր տար :

— Ինչու տանիմ աղապա , հիմա մէ-
կը դուռը զարնելու ըլլայ նէ ի՛նչ պօ-
շունա կէնէ երթամ բերեմ :

— Հախ ունիս օղլում թող մնայ ,
էյ մէկ րախի մը չը պիտի կրնանք
խմել Բէնպէ հանըմ :

— Դա ինչու չը խմենք խառեխեն-
ըր տէմիտէն պէրի լեցուն դրած է :

— Դրած է ամա , վախիթ եղաւ օր
խմէյինք , առ նայիմ :

— Էյ իշալլահ օր . . .

— Եո սա մէկ խատէխը խմեմ , նէ
օլուր նէ օլմազ :

— Թօգա մը չըրինք նէ . . .

— Պօշ խատէխով թօխա կընենք :

— Պօշ խատէխով թօգա կըլլայ :

— Տօլու խատէխով թօգա ընելու
ատեն կը թողո՛ւն կոր :

— Զաթ , չաթ , չաթ :

— Նա իշտէ կէնէ տուռնէ . աղէկ
որ րախիս խմեր եմ , գնայ նայէ առ
ով է :

— Հայտէ եավրում առ անգամ
դուն գնայ նայէ , վար իշնալով ելե-
լով ալ ծնկուներս կտրտեցաւ :

— Բէք աղէկ Մարիկ :

— Ով է եղեր եկողը :

— Զօփճիւն է հայրիկ . դապախ
մը րահաթի լօխում լլէ պատեմ չէքէ-
րի բերեմ է :

— Սա չէյրէկը տուր տէ դապախը
առ ձեռքէն :

— Զօճօ՛ւխ ես Թուաման աղա ,
պախշիշ տալէ ետքը թապախին մէ-
ջէն չէքէր մը կառնես իշտէ ան է :

— Հիմա մէկ չէքէրին համար չէյ-
րէ՛կ մը տալու է , զաթը չէփիւ բարա
ամեն ամիս կուտանք կոր :

— Զօճու լի պէս լախըրուներ կը-
նես Թուաման աղա , այս կաղընտէ-
քը իրենց ավախտին է :

— Նա ծօ , սա չէյրէկն ալ տար
չէփճիւլին տուր նայինք , քիչ մնալ
ասանկ երթայնէ , ես ալ պախշիշ ժող-
ուելու պիտի ելլամ :

— Վույ Աստուած չընէ , վրադ խեր
ըսէ Թուաման աղա :

— Զաթ , չաթ , չաթ , չաթ :

— Վազէ դուռը բաց Բէնպէ հա-
նըմ , առ անգամ մութլախ միսափիր
է եկողը :

Բէնպէ հանըմ վազեց փողոցին
դուռը բացաւ , եկողներն երեք չորս
հըշէջներ էին :

— Պէյօղլու էրմէնի քիլիսէսի սան-
տըղը չօճուգլարընըն , Ալլահ չօք սէ-
նէլէրէ եէթիշտիրսին տուտու հանըմ .
ըսելով հայելազարդ գուշլար գում-
րուլար մը ներկայեցին :

— Թուաման աղա՛ . . .

— Ինչ է ան :

— Քիչ մը վար եկոյ :

Թուաման աղայ զարմանօք վար
իջաւ :

— Զօք երլարա էֆէնտիմ , Ալ-
լահ անփորձ սագլասըն գարտաշըմ :

Թուաման աղան առանց պա-
տախանելու իւր որդւոյն պօռաց :

— Լեւոն օղլում նստած օտայէս
բանթալօնս վար բեր :

(Երեսնակէ)

ՏՕՔԹԵՈՐ ՊԱՍԵԱՆ

Մանկարարձ և մասնագէտ կանանց և տղայոց հիւանդութեանց՝ որ իւր արհեստը վիճենայի, ֆարիզի, և Լօնտոնի հիւանդանոցաց մէջ իմաստասիրելէ վերջը, տասն և ութ տարուան փորձառութեամբ ալ կատարելագործած է, մեծ զգուշութեամբ և դիւրին կերպով կը դարմանէ իրեն դիմող հիւանդներն:

Տօքթէօր Պասեան ձրի պիտի դարմանէ աղքատներն ամեն ուր լաթ և կիրակի օրերն կէսօրէն մինչև երեկոյ՝ իւսկիւտար Ս. Խաչ եկեղեցւոյ փողոց թիւ 3 իւր բնակարանը:

Ի դիւրութիւն իւր յաճախորդած կը գտնուի նաև երկուշաբթի, չորեքշաբթի և շաբաթ օրերն Պօլիս կամուրջին գլուխը վ. Ծաննիի դեղարանը և Մահմուտ բաշա Գ. Գալամաճեանի դեղարանը և Կէտիկ բաշա Կեդրոնական դեղարանը:

ՍԻԵՏԻՍ ՊԵՅԼԷՐԵԱՆ

ՃԱՆՖԵՍՃԻ ՄԱՂԱԶԱՍԸ

Իսթանպուլտա չարշուի քէպիրտէ Սանտալ-պէտէսթէն սօգաղը Ն. 7

Իշպուլ մաղաղատա, հէր նէվ նէֆիսիրէքլի եանի սիւահ կրօն սաթէն ալ լիօն, օթօման, արմիւ, ֆայլ ֆրանսէ, չիչէքլի տամասէ, սաթրանճըլ գատիֆէ վէ սայիր բէնկլի դումաշլար պուլունուր:

Թալիպ օլան ֆամիլեալալըն միւրաճաթլարքնտա, կէրէք դումաշլարըն նէֆասէթի վէ կէրէք էհվէնիէթի ճիհէթիլէ խօշնուտ օլաճաղլարը խասսէթէն պէեան օլընըր:

ԳՈՅՈՒՄՃՈՒ

ՎԵ

ՍԱԱԹՃԸ ՄԱՂԱԶԱՍԸ

Օննիկ Մ. Գրլանկըճեան Ռուբէն Պաղտատեան վէ Շիւրէքեաթը, բաղպէթլու ահալիլէ իլան էտէրլէր քի, պու տէֆա Պէյօղլունտա ճատտէի դէպիրտէ Ն. 176 (եէնի թէաթրօնուն իթթիսալինաէ) եէնի պիր շէօպէ աչմը տըրլար, հէր նէվ միւճէվհէրաթ վէ սայիրէ, ալթուն կիւմիւշ սաաթ վէ գօրտօնլար զարիֆ շալ պրօշլարը վէ մէտայլեօնլար դաեթթ էհվէն ֆիեաթ իլէ սաթըլըր, հէր նէվ թամիրլէր եաբըլըր:

Մէղքիւր շիրքէթին տիկէր շիւպէսի աախի, Ստանպուլտա չարսուի քէպիրտէ տօղրու եօլտա տըր:

— 136 —

— Ձեռքերնիդ տուէք պարոն, կոմսին շնորհիւ այսպէս նոր բարեկամ մը ստանալուս խիստ ուրախ եմ:

— Եւ մեծ շնորհակալութիւն կը պարտիս պարոն Բագարատայ յաւելցուց կոմսը, զի մինչդեռ մենք երեկ գիշեր կը ննջէինք, ինքն եւփիմէն ազատեց չորս Եէնիչէրինեբու ձեռքէ:

— Եւփիմէն, գոչեց Արդիւր բօլորովին առգունելով:

Բագարատ իրեն տրուած գովեստին առթիւ շուարուն կը մնար:

— Այո եւփիմէն կրկնեց կոմսն, սիրելիդ իմ դերկոմս, խեղճ աղջկան մեծ վրտանգներ կսպառնան:

— Ո՛վ է այդ թշնամին, կուզեմ գիտնալ կոմս:

— Իւր գեղեցկութիւնը, պատասխանեց Բագարատ լակոնօրէն:

Արդիւր զարմանօք կոմսին նայեցաւ:

— Սիրելիդ իմ դերկոմս, եւփիմէն վրտանգէ բօլորովին ազատ կացուցանելու համար, քորչափ կարելի է ձեր ամուսնութիւնը օր առաջ պէտք է կատարել:

— Ո՛հ կոմս, լաւ գիտես թէ այժմէն պատրաստ եմ:

— Արդէն գիտեմ այդպէս ըլլալն ըսուէր ժպտելով, այսօր պիտի երթամ խօսիմ:

— 133 —

— Սիրելիդ իմ Սարգիս էմմի ես եմ բաց:

— Դ՛ու ով ես:

— Էհ նզովից արմատ, Բագարատն եմ չը ճանչցա՞ր:

Դռնապանը քթին տակէն անիմանալի խօքեր մրմուլով փոքրիկ անցադուռը բացաւ:

— Բարի լոյս Սարգիս էմմի, այս առաւօտ ուշ արթնցեր ես:

— Դեսպանատան մէջ և ոչ մէկ հոգի արթուն պիտի գտնաս պարոն Բագարատ:

— Այն ժամանակ, պիտի ձայն տամ, կոմսին սենեկապանը իւր խուցն է անշուշտ:

— Այո, կատարեալ խոր քնոյ մէջ պիտի գտնէք:

Բագարատ խօսակցութիւնը առանց երկարելու սենեկապանին պառկած խուցը գնաց:

Սենեկապանն արդէն արթնցած և հագուած գտաւ:

— Կոմսը կրնամ տեսնել հարցուց Բագարատ:

— Ժամ մը կայ որ զանգակը զարկաւ, այս առաւօտ նորին վսեմութիւնը շուտ կանուխ արթնցաւ:

— Ուրեմն իմաց տուր կոմսին որ աստ կը գտնուիմ:

— Միատեղ եկեք, անշուշտ ձեզ տեսնել պիտի ուզէ:

